

Primirea de către tovarășul Nicolae Ceaușescu a tovarășilor Satomi Hakamada și Tomio Nishizawa

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, a primit marți, 15 septembrie, pe tovarășii Satomi Hakamada, vicepreședinte al Prezidiului Partidului Comunist din Japonia, și Tomio Nishizawa, membru al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.J., care își petrec concediul de odihnă în țara noastră.

La primire au participat tovarășii Paul Niculescu-Mizil și Virgil Trofin, membri ai Comitetului Executiv, ai Prezidiului Permanent, secretari ai C.C. al P.C.R., Ștefan Andrei, prim-adjunct de șef de secție la C.C. al P.C.R.

În cadrul convorbirii s-au efectuat informări reciproce asupra activității desfășurate de P.C.R. și P.C.J. și au fost discutate unele probleme actuale ale situației internaționale și ale mișcării comuniste și muncitorești. Cu acest prilej s-a exprimat satisfacția pentru relațiile de prietenie, colaborare și solidaritate internaționalistă statomice între

Partidul Comunist Român și Partidul Comunist din Japonia, s-a subliniat hotărârea comună a celor două partide de a dezvolta aceste legături și de a milita pentru întărirea unității mișcării comuniste internaționale, a tuturor forțelor antiimperialiste. Intrevederea s-a desfășurat într-o atmosferă caldă, tovarășească.

Președintele Consiliului de Stat, Nicolae Ceaușescu, a primit pe ambasadorul Austriei

Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Nicolae Ceaușescu, a primit marți, 15 septembrie, pe ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Austriei la București, Eduard Tschöp, la cererea acestuia. A fost de țară Corneliu Mă-

nescu, ministrul afacerilor externe. Cu acest prilej a avut loc o convorbire în legătură cu apropiata vizită în Austria a președintelui Consiliului de Stat al României. Convorbirea s-a desfășurat într-o atmosferă cordială.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

LA CHEMAREA CLOPOTELULUI A RĂSPUNS UN SFERT DIN POPULAȚIA ȚĂRII!

15 septembrie, ora 8 dimineața. Gongul acela simbolic, cu clinchet de clopoțel, a dat semnalul pentru a aduna în băncile școlilor peste 4.500.000 de copii, adolescenți și tineri. De ieri, anul școlar 1970-1971, a intrat deplin și definitiv în drepturile sale. Ne-au demonstrat-o școlile strălucitoare de curățenie, băncile încărcate cu manuale, cancelariile în care se finisa orarul, în care noile cataloage treceau prin mințile grijului ale profesorilor. Dar ne-au demonstrat-o milioanele de elevi care au invadat străzile dis-de-dimineață impunându-și o cromatică aparte, cu predominanțe albe și albastre, după coloritul uniformelor. Și ne-au demonstrat-o miile și miile de părinți prezenți la vechiul și an de an proaspătul eveniment al începerii școlilor.

A patra parte din populația țării și-a pus uniforma de elev! Ce poate fi mai semnificativ pentru civilizația noastră decât adevărul că toți copiii României socialiste merg la școală! Au început clasa I toți copiii de 6 ani. Căsim în bănci peste 50.000 de tineri — elevi ai claselor a XII-a. De ieri și-a făcut debutul clasa a

X-a a școlii generale și primul său catalog cuprinde 80.000 de nume. Din vasta și diversificată rețea de învățământ a țării, tinerii au ales tipul de școală care li se potrivește cel mai bine, în care aptitudinile și personalitatea lor se pot forma și împlini. Le stau la dispoziție, după absolvirea școlii generale, 226 licee de specialitate, peste 500 licee de cultură generală, 743 școli profesionale și tehnice.

Sint la posturile lor, gata să-și îndrume elevii, peste 200.000 cadre didactice — un corp profesional prestigios, cu o înaltă calificare și ținută etică. Pentru această a patra parte din populația țării statul nu-și precupește eforturile oferindu-i cu dăruire tot ce are nevoie. Numai în acest an, pentru dezvoltarea bazei materiale a școlii s-au chel-

(Continuare în pag. a IV-a)

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXVI, SERIA II. Nr. 6633 | 6 PAGINI — 30 BANI | MIERCURI 16 SEPTEMBRIE 1970

DE CE NE STRÎNG UNEORI PANTOFII DE LA CLUJANA?

Pentru că C. T. C.-ul tratează calitatea cu... larghețe!

Anul trecut beneficiarii fabricii Clujana au respins ca fiind de calitate necorespunzătoare nu mai puțin de 88.421 de perechi încălțăminte. Este drept că în primele 8 luni ale anului în curs numărul perechilor de încălțăminte returnate a scăzut la 16.874 perechi, cifră mult prea mare totuși, care nu ilustrează decât parțial minusurile existente în domeniul calității. Mai ales ținând cont de reclamațiile în termenul de garanție pentru alte 6.800 perechi încălțăminte primite de la începutul anului. (Numai în luna august fabrica a cheltuit pentru astfel de remedieri 12.906 lei). Și toate cele 23.674 perechi încălțăminte pentru care s-au primit reclamații au trecut prin mina controlorilor interfației și de la finite fără ca defectunile să fie observate...

bil condiții corespunzătoare aduce serioase prejudicii calității producției, calificarea noilor angajați fiind deficitară. Marea lor majoritate nu reușesc să-și realizeze normele și întinpină serioase dificultăți mai ales când schimbarea modelului cere executarea unor operații noi. Pentru aceștia îndeplinirea prescripțiilor de calitate înseamnă intruzivă prelungită asupra unor operații destul de simple de altfel, dar dificile pentru că nu au format încă deprinderile necesare. Schimbul I, de pildă, de la banda 2 cusut nu a putut asigura de lucru benzii de tălpuț pentru simbătă astfel

incit întregul schimb de la această bandă nu s-a prezentat la fabrică urmind să recupereze oarele pierdute când vor avea de lucru. Munca în asalt, practica încelățenită aici de a se munci uneori 10, 12 și chiar 16 ore în loc de 8 pentru recuperarea ne-realizării cauzate de faptul că 2162 de muncitori din totalul de 3620 nu își îndeplinesc normele, nu poate decât să dăuneze calității. Dar discuțiile avute cu numeroși muncitori, cu maștri și cu membri în conducerea fabricii

IUSTIN MORARU

(Continuare în pag. a III-a)

VOCAȚIA SINTEZEI

OPINII

DAN ZAMFIRESCU

Unul din cele mai fertile exerciții la care ne-am putea deda în meditațiile noastre asupra culturii românești este și acela de a găsi la sincroniile și afinitățile existente între tradițiile ei seculare, genul său propriu, și tendințele, aspirațiile, încordările și uneori dramaticele căutări ale lumii contemporane. Căci, dacă ne uităm în trecutul marilor culturi europene, afirmarea lor pe scena universală, influența mondială pe care și-au dobândit-o la un moment dat au fost tocmai consecințele unor asemenea sincronii, unor asemenea potriviri dintre specificul condițiilor lor istorice și imperatiile universale ale unui anumit moment, unei anumite epoci. Constatăm că nu geografia, nu demografia, nu ponderea armelor au fost determinante pentru destinul universal al unor culturi create de

popoare anume, ci capacitatea lor de a formula și de a răspunde nevoilor unei anumite dezvoltări istorice, în care erau implicată și alte culturi. Secole au putut trece fără să constatăm o afirmare universală, dar în decursul lor s-a elaborat, pe încetul, o anumită tradiție, un anumit specific, devenit deodată, ah! zice, „actual”. Valori ce păreau cantonate în limitele unei experiențe locale au devenit universale valabile s-au impus tuturor ca adevăruri deosebite admise. Schimbul de valori între națiuni și culturi, condiție a oricărui progres spiritual, a adus dintr-o dată pe cea mai înaltă treaptă creații care

(Continuare în pag. a IV-a)

„Actualitatea“

de GEORGE IVAȘCU

NOTIUNEA de actualitate, alit de frecvent evocată, are în literatură o sferă foarte largă, variată și uneori contradictorie. Actuală ar fi — să zicem — o viață romanțată la poezia Ovidiu, autor al celebrilor *Triste* și *Ponica*, poezie, pentru el, a exilului, dar pentru noi a citorva imagini de tulburătoare retrospectivă a iernii scythice. Actuală, fără nici o îndoială, ar fi evocarea lui Ioan Budai-Deleanu, acest alit de complex cărturar ardelean, membru al unor societăți secrete antiabsolutiste, într-o epocă zisă a „absolutismului luminat”. Patetica personalitate a lui Bălcescu ne înfioară ca o permanență a spiritului și, dacă nu avea ambii exhaustive, *Un om între oameni*, cartea lui Camil Petrescu, ar răspunde încă și astăzi setei noastre de a trăi trecutul în prezent. De mare actualitate a fost — și este încă — romanul țărăniștii române în vilcoarea ei de la începutul acestui veac, *Desuși*, care, după dar alături de *Răscoală*, reconstituie o lume românească în plină resurrecție a conștiinței sale sociale.

Apoi, alte exemple, de reiterată actualitate: cele două romane ale lui Călinescu, *Bietul loandei* și *Scrinul negru*, psihologia „foștilor” și a parvențiilor proliferând, în alte condiții, categorii adiacente; *Morometii*, mai ales prin volumul II care, acum, atrage ca un magnet pe primul. Pentru tineret, *Străinul* lui Titus Popovici nu se pare încă de o puternică forță evocativă, în lumina unui sfer de veac de la Eilberare. În planul proiectării spiritului nostru pe dimensiunile unei din cele mai cumplite tragedii din istorie, o intensă vibrație ne dă *Surșul Hiroshimeii*, poemul lui Eugen Jebeleanu. În planul trăirii planare a sentimentului patriei, sub un cer plin de taine parcă numai ale noastre, *Cartea Otiliei* lui Geo Bogza o simțim în incantațiile ei ca o operă de nedeslășită tovarășie.

În acest alit de efortesc deceniu '60-70, nu puține sînt titlurile de cărți cu nume de autori intrate adinc în conștiința publică drept mărturie pertinentă ale trăirii tinerelor generații de poezi, prozatori, dramaturgi pe dimensiunile — unele cu totul noi, altele substanțial îmbogățite — ale spiritului nostru regăsit și totodată proiectat în ceea ce-i este mai propriu. Avem, oșadar, mari reușite în imaginea poporului român sub unghiul fărâncesc al existenței lui, viziune estetică generată de concepția cea mai înaintată, deci cea mai actuală, despre lume și societate; avem romanele cu reverberații fosforescente ale artei călănesciene implicind destinul unor anume categorii din intelectualitatea noastră. Dar tocmai această culme a reliefului literar românesc pune în ecuație problema cum, în ce măsură, cu ce valențe estetice în conștiința celor de astăzi — ca să nu ne întrebăm și pentru cei de mine — este proiectată imaginea dinăuntru, putînd revela universal interior al poporului nostru în ceea ce constituie nu doar „ipostaza” ci realitatea deplină a ascensiunii pe noua treaptă a istoriei sale, determinată de și prin clasa muncitoare, de și prin partidul ei comunist.

Iată, sărbătorim la anul o jumătate de veac de la întemeierea Partidului și cu toții așteptăm — cit de îndrăgățit! — această strălucită împlinire a creației noastre literare românești: ca opera de referință existențială pentru clasa muncitoare, pentru insul român ajuns la nivelul contemporan al conștiinței sale revoluționare, în sensul doctrinei și practicii Partidului nostru. Multiple sînt semnele că ea s-ar putea ivi. Ar fi — în ordinea istorică a procesului de creație literară românească — cea mai actuală și totodată cea mai investită sub semnul parenității.

Porțile de Fier: se lucrează la montarea grupului energetic nr. 4 cu utilaj în întregime fabricat în România. Foto: O. PLECAN

Raidul nostru în județul Arad Se apropie semănatul PREGĂTIREA TERENULUI ȘI ASIGURAREA SEMINȚEI

La Direcția agricolă a județului Arad, tovarășul director adjunct, Ioan Novac, ne mărturisea că la această oră fiecare unitate are stabilite suprafețele ce vor fi însămînțate cu grâu. Asolamentul prevede ca grâul să fie însămînțat după grâu pe suprafețe cit mai mici și maxim în al doilea an, restul după plante prașitoare și leguminoase. Spre edificare, exemplificăm cu structura suprafețelor agricole Sîntana care are de însămînțat cu grâu 920 hectare. După grâu 320 hectare, după mazăre 20 hectare, după lucerna 60 hectare, după sfeclă de zahăr 100 hectare, după porumb 400 hectare.

repartiție trebuia să primim 100 de tone azotat de amoniu, încă de la începutul lunii august, ne informa tovarășa Anca Turceanu, tehnician-agronom al Cooperativei agricole Mureșul-Nădlac. Dacă nu le vom primi cit mai repede greutatea vor fi destul de mari, pentru că-n curînd vom începe recoltarea culturilor prașitoare, lucrare, care, după cum

se știe, solicită un volum mare de muncă”. Din păcate nu este singurul exemplu. Totuși, conducerele unităților agricole nu stau cu brațele încruciate, fiind evidentă preocuparea pentru a se da o rezolvare corespunzătoare

GHICA SASU
(Continuare în pag. a III-a)

ȘTIINȚA XX Anchetă internațională

Și fizica se întrebă: „UNDE VEI GĂSI CUVÎNTUL...?”

Recent, s-au desfășurat la București lucrările celui de al XVI-lea Congres A.M.P.E.R.E., manifestare științifică de mare prestigiu, care s-a bucurat de înaltul patronaj al tovarășului Nicolae Ceaușescu, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România. Congresul, care a avut un bogat conținut științific, concretizat în 23 de referate și mai mulți de 250 de comunicări, a înlesnit întâlnirea fizicienilor din peste 30 de țări ale lumii. Folosind acest prilej, am adresat câteva întrebări unor oameni de știință din țară și străinătate, cunoscuți pentru activitatea lor laborioasă desfășurată în domeniul vast și important al fizicii, disciplină cu rol imens în de-clanșarea exploziei tehnico-științifice la care asistăm în zilele noastre. Inaugurăm astăzi ancheta noastră internațională.

Convorbire cu prof. univ. ROBERT BLINC, de la Institutul „I. Ștefan” — Liubliana — Unii fizicieni afirmă că fizica a ajuns în epoca noastră la un impas, iar progresele ei esențiale sînt condiționate de rezolvarea unor probleme vitale. Care sînt, după părerea dumneavoastră, aceste probleme? (Continuare în pag. a V-a)

Poliografie

LINOTRONUL — 1000 LITRE PE SECUNDĂ

Linotronul, folosit în tipografia Congresului Statelor Unite din Washington, culege cu o viteză până la 1000 litere pe secundă. El reușește să înalțare timpuri morți ce există între calculatorul digital de mare viteză și utilajul obișnuit de culere...

TRADIȚIILE REVOLUȚIONARE ȘI TINERETUL

A apărut în librărie volumul „Tradițiile revoluționare și educația tineretului”, care înmănușează comunicările prezentate la simpozionul „Tradițiile revoluționare și rolul lor în dezvoltarea conștiinței socialiste, patriotice a tineretului”...

„Linotronul” este rezultatul unei munci de patru ani depusă de Columbia Broadcasting System și Merzanthaler Linotype Company. Prima lucrare culeasă cu ajutorul său va fi un catalog al obiectelor depozitate într-o magazie...

A. P.

Turiam

ȘTINA DE LA ILIȘEȘTI

Pe șesurile însoțite ale Moldovei, la răscrucea drumurilor care leagă mănăstirile Sucevei, Gura Humorilor, Voroneț, Puceriș și Moldova etc., de pădurile seculare ce arboră de țasă ale Putnei...

POPASUL FĂRĂ RECLAMĂ

Din Predeal, străbătând calea ferată prin stința și urcând o pantă înaltă, ajungi în 15 minute la stația de îmbarcare a noului teleferic. De aici, peste virf de celini și pe dealuri prăpăstioase, comod, înălțat într-o pătură ai ajuns în alte 15 minute pe munte...

STANDUL CĂRȚILOR DE TOAMNĂ

Dezbaterea se încheie cu o contribuție de prestigiu în reliefarea unor momente de seamă din istoria mișcării revoluționare și democratice din țara noastră...

Dezbaterea se încheie cu o contribuție de prestigiu în reliefarea unor momente de seamă din istoria mișcării revoluționare și democratice din țara noastră...

„FOLCLORUL” — DE GHEORGHE VRABIE

Autor al „Baladelor populare române” și al „Folcloristicii române”, Gheorghe Vrabie pune la îndemina cititorilor o nouă lucrare — „Folclorul”, apărută în Editura Academiei R.S.R. Ea se înfățișează ca o sinteză cuprinzătoare cu caracter istoric, teoretic și aplicativ al întregului domeniu al folclorului...

— Sinteza unuia din tinerii absolvenți. La ce lucrări actuale? — Lucrez la un film de spionaj în cinematoscop color „Un american singular”. Scenariul literar aparține scriitorului Tudor Popescu, un consacrat al genului polișt...

— Sinteza unuia din tinerii absolvenți. La ce lucrări actuale? — Lucrez la un film de spionaj în cinematoscop color „Un american singular”...

— Sinteza unuia din tinerii absolvenți. La ce lucrări actuale? — Lucrez la un film de spionaj în cinematoscop color „Un american singular”...

— Sinteza unuia din tinerii absolvenți. La ce lucrări actuale? — Lucrez la un film de spionaj în cinematoscop color „Un american singular”...

— Sinteza unuia din tinerii absolvenți. La ce lucrări actuale? — Lucrez la un film de spionaj în cinematoscop color „Un american singular”...

— Sinteza unuia din tinerii absolvenți. La ce lucrări actuale? — Lucrez la un film de spionaj în cinematoscop color „Un american singular”...

— Sinteza unuia din tinerii absolvenți. La ce lucrări actuale? — Lucrez la un film de spionaj în cinematoscop color „Un american singular”...

— Sinteza unuia din tinerii absolvenți. La ce lucrări actuale? — Lucrez la un film de spionaj în cinematoscop color „Un american singular”...

— Sinteza unuia din tinerii absolvenți. La ce lucrări actuale? — Lucrez la un film de spionaj în cinematoscop color „Un american singular”...

— Sinteza unuia din tinerii absolvenți. La ce lucrări actuale? — Lucrez la un film de spionaj în cinematoscop color „Un american singular”...

— Sinteza unuia din tinerii absolvenți. La ce lucrări actuale? — Lucrez la un film de spionaj în cinematoscop color „Un american singular”...

— Sinteza unuia din tinerii absolvenți. La ce lucrări actuale? — Lucrez la un film de spionaj în cinematoscop color „Un american singular”...

— Sinteza unuia din tinerii absolvenți. La ce lucrări actuale? — Lucrez la un film de spionaj în cinematoscop color „Un american singular”...

— Sinteza unuia din tinerii absolvenți. La ce lucrări actuale? — Lucrez la un film de spionaj în cinematoscop color „Un american singular”...

— Sinteza unuia din tinerii absolvenți. La ce lucrări actuale? — Lucrez la un film de spionaj în cinematoscop color „Un american singular”...

— Sinteza unuia din tinerii absolvenți. La ce lucrări actuale? — Lucrez la un film de spionaj în cinematoscop color „Un american singular”...

— Sinteza unuia din tinerii absolvenți. La ce lucrări actuale? — Lucrez la un film de spionaj în cinematoscop color „Un american singular”...

— Sinteza unuia din tinerii absolvenți. La ce lucrări actuale? — Lucrez la un film de spionaj în cinematoscop color „Un american singular”...

— Sinteza unuia din tinerii absolvenți. La ce lucrări actuale? — Lucrez la un film de spionaj în cinematoscop color „Un american singular”...

— Sinteza unuia din tinerii absolvenți. La ce lucrări actuale? — Lucrez la un film de spionaj în cinematoscop color „Un american singular”...

— Sinteza unuia din tinerii absolvenți. La ce lucrări actuale? — Lucrez la un film de spionaj în cinematoscop color „Un american singular”...

— Sinteza unuia din tinerii absolvenți. La ce lucrări actuale? — Lucrez la un film de spionaj în cinematoscop color „Un american singular”...

Santier de creație

COSTIN AZIMIOARA

— Sinteza unuia din tinerii absolvenți. La ce lucrări actuale? — Lucrez la un film de spionaj în cinematoscop color „Un american singular”...

— Sinteza unuia din tinerii absolvenți. La ce lucrări actuale? — Lucrez la un film de spionaj în cinematoscop color „Un american singular”...

— Sinteza unuia din tinerii absolvenți. La ce lucrări actuale? — Lucrez la un film de spionaj în cinematoscop color „Un american singular”...

— Sinteza unuia din tinerii absolvenți. La ce lucrări actuale? — Lucrez la un film de spionaj în cinematoscop color „Un american singular”...

— Sinteza unuia din tinerii absolvenți. La ce lucrări actuale? — Lucrez la un film de spionaj în cinematoscop color „Un american singular”...

— Sinteza unuia din tinerii absolvenți. La ce lucrări actuale? — Lucrez la un film de spionaj în cinematoscop color „Un american singular”...

— Sinteza unuia din tinerii absolvenți. La ce lucrări actuale? — Lucrez la un film de spionaj în cinematoscop color „Un american singular”...

— Sinteza unuia din tinerii absolvenți. La ce lucrări actuale? — Lucrez la un film de spionaj în cinematoscop color „Un american singular”...

— Sinteza unuia din tinerii absolvenți. La ce lucrări actuale? — Lucrez la un film de spionaj în cinematoscop color „Un american singular”...

— Sinteza unuia din tinerii absolvenți. La ce lucrări actuale? — Lucrez la un film de spionaj în cinematoscop color „Un american singular”...

— Sinteza unuia din tinerii absolvenți. La ce lucrări actuale? — Lucrez la un film de spionaj în cinematoscop color „Un american singular”...

— Sinteza unuia din tinerii absolvenți. La ce lucrări actuale? — Lucrez la un film de spionaj în cinematoscop color „Un american singular”...

— Sinteza unuia din tinerii absolvenți. La ce lucrări actuale? — Lucrez la un film de spionaj în cinematoscop color „Un american singular”...

— Sinteza unuia din tinerii absolvenți. La ce lucrări actuale? — Lucrez la un film de spionaj în cinematoscop color „Un american singular”...

— Sinteza unuia din tinerii absolvenți. La ce lucrări actuale? — Lucrez la un film de spionaj în cinematoscop color „Un american singular”...

— Sinteza unuia din tinerii absolvenți. La ce lucrări actuale? — Lucrez la un film de spionaj în cinematoscop color „Un american singular”...

— Sinteza unuia din tinerii absolvenți. La ce lucrări actuale? — Lucrez la un film de spionaj în cinematoscop color „Un american singular”...

— Sinteza unuia din tinerii absolvenți. La ce lucrări actuale? — Lucrez la un film de spionaj în cinematoscop color „Un american singular”...

— Sinteza unuia din tinerii absolvenți. La ce lucrări actuale? — Lucrez la un film de spionaj în cinematoscop color „Un american singular”...

— Sinteza unuia din tinerii absolvenți. La ce lucrări actuale? — Lucrez la un film de spionaj în cinematoscop color „Un american singular”...

— Sinteza unuia din tinerii absolvenți. La ce lucrări actuale? — Lucrez la un film de spionaj în cinematoscop color „Un american singular”...

— Sinteza unuia din tinerii absolvenți. La ce lucrări actuale? — Lucrez la un film de spionaj în cinematoscop color „Un american singular”...

„Minciuna are picioare scurte”

— Sinteza unuia din tinerii absolvenți. La ce lucrări actuale? — Lucrez la un film de spionaj în cinematoscop color „Un american singular”...

— Sinteza unuia din tinerii absolvenți. La ce lucrări actuale? — Lucrez la un film de spionaj în cinematoscop color „Un american singular”...

— Sinteza unuia din tinerii absolvenți. La ce lucrări actuale? — Lucrez la un film de spionaj în cinematoscop color „Un american singular”...

— Sinteza unuia din tinerii absolvenți. La ce lucrări actuale? — Lucrez la un film de spionaj în cinematoscop color „Un american singular”...

— Sinteza unuia din tinerii absolvenți. La ce lucrări actuale? — Lucrez la un film de spionaj în cinematoscop color „Un american singular”...

— Sinteza unuia din tinerii absolvenți. La ce lucrări actuale? — Lucrez la un film de spionaj în cinematoscop color „Un american singular”...

— Sinteza unuia din tinerii absolvenți. La ce lucrări actuale? — Lucrez la un film de spionaj în cinematoscop color „Un american singular”...

— Sinteza unuia din tinerii absolvenți. La ce lucrări actuale? — Lucrez la un film de spionaj în cinematoscop color „Un american singular”...

— Sinteza unuia din tinerii absolvenți. La ce lucrări actuale? — Lucrez la un film de spionaj în cinematoscop color „Un american singular”...

— Sinteza unuia din tinerii absolvenți. La ce lucrări actuale? — Lucrez la un film de spionaj în cinematoscop color „Un american singular”...

— Sinteza unuia din tinerii absolvenți. La ce lucrări actuale? — Lucrez la un film de spionaj în cinematoscop color „Un american singular”...

— Sinteza unuia din tinerii absolvenți. La ce lucrări actuale? — Lucrez la un film de spionaj în cinematoscop color „Un american singular”...

— Sinteza unuia din tinerii absolvenți. La ce lucrări actuale? — Lucrez la un film de spionaj în cinematoscop color „Un american singular”...

— Sinteza unuia din tinerii absolvenți. La ce lucrări actuale? — Lucrez la un film de spionaj în cinematoscop color „Un american singular”...

— Sinteza unuia din tinerii absolvenți. La ce lucrări actuale? — Lucrez la un film de spionaj în cinematoscop color „Un american singular”...

— Sinteza unuia din tinerii absolvenți. La ce lucrări actuale? — Lucrez la un film de spionaj în cinematoscop color „Un american singular”...

— Sinteza unuia din tinerii absolvenți. La ce lucrări actuale? — Lucrez la un film de spionaj în cinematoscop color „Un american singular”...

— Sinteza unuia din tinerii absolvenți. La ce lucrări actuale? — Lucrez la un film de spionaj în cinematoscop color „Un american singular”...

— Sinteza unuia din tinerii absolvenți. La ce lucrări actuale? — Lucrez la un film de spionaj în cinematoscop color „Un american singular”...

— Sinteza unuia din tinerii absolvenți. La ce lucrări actuale? — Lucrez la un film de spionaj în cinematoscop color „Un american singular”...

— Sinteza unuia din tinerii absolvenți. La ce lucrări actuale? — Lucrez la un film de spionaj în cinematoscop color „Un american singular”...

— Sinteza unuia din tinerii absolvenți. La ce lucrări actuale? — Lucrez la un film de spionaj în cinematoscop color „Un american singular”...

— Sinteza unuia din tinerii absolvenți. La ce lucrări actuale? — Lucrez la un film de spionaj în cinematoscop color „Un american singular”...

CONCURSUL ȘI FESTIVALUL „GEORGE ENESCU”

„Juilliard” — perfecțiunea muzicii

Am răzbit după înfățișarea cu mare muzică pe care ne-a oferit-o timp de două zile cartetul „Juilliard”, citind dintr-un articol pe care l-am descoperit în ansamblul american (care seosește la București după ce a participat în această vară la mari festivaluri internaționale) citațiile ale Europei...

Omagiu lui Bach

Sub semnul unor vechi tradiții interpretative ale muzicii lui Bach, s-au situat cele două concerte date pe scena Festivalului enescian de reputată orchestră de cameră din Leipzig. Identificată total cu datele stilistice ale barocului, formația dispune de un simț pentru înțelegerea și interpretarea corectă a muzicii lui Bach, s-au situat cele două concerte date pe scena Festivalului enescian...

MICRO-interviuri

ENRIQUE PEREZ DE GUZMAN

— După cite știu, sîntei plecat de patru ani la Paris pentru studii. Cum îți se pare atmosfera, emulația artistică și spirituală a Parisului acestor ani? — E o viață cu totul specială pe care trebuie să o cunoști în profunzime, în adîncimile ei surprinzătoare. O mare mișcare artistică ce vine din toată lumea converge și acum către capitala Franței. E o mare deosebire între a judeca Parisul cu ochii turistului și a trăi, a-și simți freacăntul interior...

GH. P. ANGELESCU IOSIF SAVA

Cartetul „Juilliard” Foto: E. HOFFER

PENTRU TIMPUL DV. LIBER

Advertisement for 'Pentru timpul dv. liber' featuring the Cinema logo and a list of film titles and showtimes for various theaters like Cinematograful, Teatrul C. Tănase, and others.

INERETEA Danubius, Km 935

CONSTRUCTORIILOR DE NAVE

Reportaj de MIHAI PREDESCU

22 august 1970... Pe cala de lansare a șantierului naval din Turnu Severin se execută ultimele pregătiri în vederea lansării celui de-al 7-lea cargou din seria frigorifică de 2.000 t.d.w. Apoi, împins de vinciuri, colosul de metal se înscrie în curba descendentă a țărmului și, la capătul sănitorilor unse cu vaselină, primindu-l în apele sale, fluviul se despică într-o jorbă de stropi strălucitori. Cargoul își stabilizează tangajul, plutește. O nouă navă maritimă a primului boteluz al 1935 de kilometri departe de mare. Lar peste două săptămâni, la 3 septembrie a.c. revenim martorii unei noi operațiuni de lansare în Dunăre, protagoniștii ei fiind, de data aceasta, înfiul șlap de 1.000 de tone, din seria celor cinci care urmează să fie ansamblate în acest an. Ne aflăm în primele

zile ale lui septembrie, a noua lună a anului și, pentru a-i releva semnificația debutului, vom face un sumar apel la cifre: producția globală planificată pentru primele opt luni ale lui 1970, constructorii navali din Turnu Severin au realizat-o într-o proporție de 100,8 la sută; pe aceeași perioadă a anului, producția marfă planificată se cifra la 78.600.000 lei și au fost realizați 131.046.000 lei, ceea ce înseamnă o depășire cu 66,7 la sută a planului. Elocvența cifrelor se înscrie în înșeși tradițiile acestui șantier naval, a cărui existență depășește sensibilitate 100 de ani. De asemenea, elocvența acestor cifre se întemeiază pe eficiența eforturilor a nenumărați oameni tineri, cărora, cu precădere, le dedicăm acest reportaj.

Nicolae Malacu, un bărbat croit pe măsura coloșilor la a căror asamblare participă
Foto: ION CUCU

DINCOLO DE HALTA „DINAMICĂ”

Danubius, km 935, în ceea ce privește șantierul naval din Turnu Severin, nu reprezintă mai mult decât un reper formal, deoarece, în fapt, calea de asamblaj, și dantele la care se armează navele se înscrie de-a lungul a câțiva kilometri de țărm. De asemenea, chiar între cele două secții ale șantierului — I-1 și I-2, armare — se interzice un spațiu considerabil, pe care navele, odată deprinse cu apa, îl străbat remorcate, deocamdată lipsite de orice autonomie, doctri întocmai ca o miresă în clipse care preced ceremoniile toalete de nuntă. Străduindu-ne să respectăm ordinea firească a lucrurilor, străbatăm acest spațiu în sens invers, în paralel cu fluviul, pe o sosea aglomerată cu basculante gigantice, la capătul căreia știm că se edifică marelui baraj al sistemului hidroenergetic și de navigație „Porțile de Fier”, părăsind apoi această sosea și ne abatem spre stînga, pe un drum industrial, spre halta „Dinamică”, dincolo de care microbuluzul își strunește viteza în însăși umbra unui colos de 2.000 de tone. Rapid și fără etape intermediare, însoțit fiind de Mișu T. Bășescu, secretarul organizației de partid din întreprindere, am pătruns în însăși inima sectorului I al șantierului, spațiul în care se edifică navele.

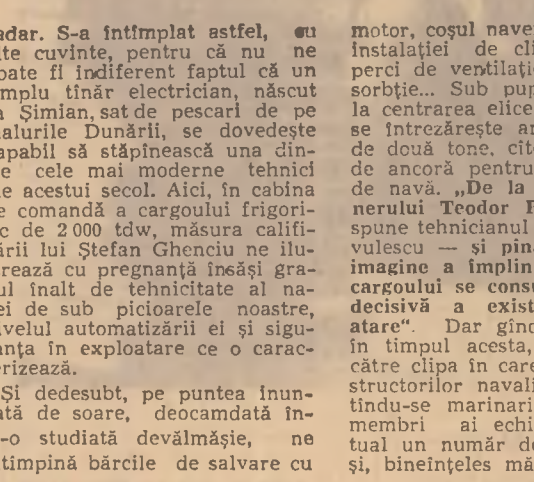
ționare a elementelor ce intră în componența navelor — șantierul, construind vase, se construiește în paralel și pe sine — ne reîntorcem pe cale. Cel care ne însoțește, de data aceasta, este Constantin Ghenciu, secretarul de partid al secției I și deputat în M.A.N., un bărbat la vârsta deplină maturității, în preajma căruia s-au calificat și și-au perfecționat măiestria cei mai mulți dintre tinerii cu care ne întrecem. Unii dintre aceștia, făcând parte din grupul celor 56 de absolvenți ai școlii profesionale din localitate, repartizați în acest an în secția I-2, abia se acomodează cu ambianța șantierului. Alții, asemeni lui Ionel Bordeiașu sau Mihai Florea, conform mărturiei maestrului Dumitru Jianu, se mențin de mai mulți ani printre cei mai buni constructori navali ai secției și exemplul lor, din acest punct de vedere, se constituie într-un puternic stimul al noilor.

Al 7-lea cargou frigorific de 2.000 t.d.w., primul din cele planificate pentru anul 1971, știam, fusese lansat la apă în urmă cu două săptămâni, urmînd să fie predat în registrul primului trimestru al anului viitor. Împreună cu alte patru la al căror inventar, cu timiditate, purcedem. În preajma noastră, marcarile portale de tonaș de tone și elemente cu o pondere greu imaginabilă și le alăturăm sumară a unui corp de navă, împlinire care, aici, înainte de toate, semnifică o strategie a organizației. Aparent, inventarul tuturor navelor care urmează să fie lansate la apă în acest an, ca și al celor în curs de armare, de probe sau de livrare, pare sumar: cargou frigorific nr. 5 navigabil pe mare, în probe, și urmează să fie livrat; nr. 4 traversează perioada de pregătire a instalațiilor la registrul, într-o primă confruntare cu exigențele comisiei de specialiști a beneficiarului nr. 6 se află în ajunul călătoriei care îl va purta spre Constanța, în vederea montării motorului; nr. 7 abia lansat, e ancorat la duna de armare, iar numerele 8, 9 și 10 sînt asamblate o ștaletă, într-o intensitate supremă a zgomotului și a efortului laborios. Odată sudate, etanșate și predate tehnic, vor fi așezate pe crăucioare, de fapt adevărate vagoane-plaformă, înrolurile le vor trage pe cala de lansare și sănile, unse cu vaselină, le vor susține alunecarea decisivă spre fluviu.

De altfel, toți acești tineri, dincolo de emulația firească ce li îndeamnă la o continuă auto-depășire, se află într-o permanentă competiție cu ponderea neobișnuită a metalelor, cu fluxurile incandescente de plasmă ale aparatelor care taie plăcile, cu cifrele care, anticipat, le fixează amplitudinea eforturilor profesionale. Și iată un nou set de cifre, la a căror împlinire tinerii au contribuit efectiv: producția globală planificată pentru luna august a.c. a fost realizată într-o proporție de 102,1 la sută; în aceeași lună, în ceea ce privește producția marfă, în loc de 15.550.000 lei s-au realizat 15.730.000 lei, ceea ce înseamnă o depășire cu 27,8 la sută a planului. Apoi, privite în perspectivă întregului an, angajamentele: 5 lansări de cargouri în loc de 4 planificate, 5 lansări de șlepură în locul celor 4 prevăzute în același plan.

șeta constructorului șef, inginerul Ion Popescu, planurile cargoului frigorific de 2.000 t.d.w., în ceea ce privește legendele lor, conform unei tradiții mai vechi, sînt traduse în opoziție și limba unui popor de excelenți marinari. Pe țărmul Dunării, la duna de armare, tehnicianul Gheorghe Pirvulescu, secretarul organizației U.T.C. din secția a II-a, ne prezintă pe inginerii Constantin Nălescu și Gheorghe Nanu, responsabili cu lucrările care privesc puntea navelor și, respectiv, corpul lor. Lar pe o pasarelă suspendată deasupra apelor Dunării, tânărul inginer Cornel Mărușcu, care răspunde de partea mecanică a navelor, ne mărturisează tranșant: „noi o vindem”. Aceștia sînt termene și acesta sînt oamenii, care, ne-au determinat să ne angajăm într-o întortocheată călătorie spre inima navei cu numărul 4, spre a vedea ce înseamnă un cargou și ce vinde inginerul Cornel Mărușcu.

șeta constructorului șef, inginerul Ion Popescu, planurile cargoului frigorific de 2.000 t.d.w., în ceea ce privește legendele lor, conform unei tradiții mai vechi, sînt traduse în opoziție și limba unui popor de excelenți marinari. Pe țărmul Dunării, la duna de armare, tehnicianul Gheorghe Pirvulescu, secretarul organizației U.T.C. din secția a II-a, ne prezintă pe inginerii Constantin Nălescu și Gheorghe Nanu, responsabili cu lucrările care privesc puntea navelor și, respectiv, corpul lor. Lar pe o pasarelă suspendată deasupra apelor Dunării, tânărul inginer Cornel Mărușcu, care răspunde de partea mecanică a navelor, ne mărturisează tranșant: „noi o vindem”. Aceștia sînt termene și acesta sînt oamenii, care, ne-au determinat să ne angajăm într-o întortocheată călătorie spre inima navei cu numărul 4, spre a vedea ce înseamnă un cargou și ce vinde inginerul Cornel Mărușcu.

REPERE PENTRU IMAGINEA VIITORULUI

În primul capitol al acestui reportaj aminteam că șantierul naval din Turnu Severin, construind nave, se construiește totodată pe sine, extinzîndu-și capacitățile de producție și în plantă, în spațiile pe care le oferă țărmul Dunării, dotări noi, crează modernitate vădită. Aproximativ 3.200 de oameni — muncitori, tehnicieni, ingineri — sînt martorii unei nelincetate metamorfoze a ambianței, în care își desfășoară activitatea și citeva dintre obiectivele spre care li deplasarea în amonte a lucrărilor de armare, profilarea actualii secții armare numai pe execuția cotei părți de reparării ce revine șantierului naval, construcția unui cheu de armare în cadrul secției I și eliminarea deplasărilor de nave către Constanța și înapoi prin instalarea a două macarale de 90 tone care să preia sarcina lansării în cale a marilor motoare nautice. În felul acesta, ciclul de construcție al unei nave și, implicit, producția șantierului s-ar dezvoltă simțitor.

radar. S-a întimplat astfel, în alte cuvinte, pentru că nu se poate fi indiferent faptul că un simplu tînar electrician, născut în Simin, sat de pescari de pe malurile Dunării, se dovedește capabil să stăpînească una dintre cele mai moderne tehnici ale acestui secol. Aici, în cabina de comandă a cargoului frigorific de 2.000 t.d.w., măsura calificării lui Ștefan Ghenciu ne ilustrează cu pregnanță înșeși gradul înalt de tehnicitate al navei de sub picioarele noastre, nivelul automatizării ei și siguranța în exploatare ce o caracterizează.

Și dedesubt, pe puntea inundată de soare, deocamdată într-o studiată devalmășă, ne întîmpină bărcile de salvare cu motor, coșul navei, elemente ale instalației de climatizare, clupercel de ventilație, guri de aspirație... Sub pupă se lucrează la centrarea elicei, iar la provă se întrezărește ancora, enormă, de două tone, cite un kilogram de ancoră pentru fiecare tonă de navă. „De la planșeta inginerului Teodor Partoniu — ne spune tehnicianul Gheorghe Pirvulescu — și pînă la această imagine a împlinirii practice a cargoului se consumă o etapă decisivă a existenței navei ca atare”. Dar gândurile noastre, în timpul acesta, se îndreptau către clipa în care în locul constructorilor navali vedem agîindu-se marinarii, cei 26 de membri ai echipajului, eventual un număr de 6 pasageri și, bineînțeles mărfurile.

De ce ne strîng uneori pantofii de la Clujana?

(Urmare din pag. 1)

teului U.T.C. pe secția încălțămintei, ne spune tov. Vegh Oliver, șeful serviciului C.T.C., va fi pe deplin rezolvată cînd va funcționa autocontrolul de calitate la fiecare bandă. Muncitorul ar trebui să fie un controlor competent al operațiilor anterioare, să poată aprecia singur calitatea muncii depuse de el și în același timp calitatea muncii colegilor care îl preced la bandă. Ar fi foarte utilă organizarea unor cursuri de control de calitate pentru personalul direct productiv prin instructaje asupra modului de analizare a erorilor constatate.

Devine deci posibilă realizarea integrală a normelor de către toți muncitorii cu obținerea unei încălțăminte de cea mai bună calitate care să facă cinste fabricii Clujana și tinerilor ei muncitori. Trebuie aplicate însă cu maximă operativitate și răspundere toate măsurile menite să reducă producția fabricii Clujana într-o măsură durabilă a eficienței economice. Faptul că în prima decadă a lunii septembrie planul a fost îndeplinit și depășit chiar dacă în această lună trebuie recuperate 50.000 perechi care ar putea îndruma primii pași ai tinerilor în meserie dar ei apar rar în această postură”. (Voivod Valer, secretarul comi-

SE APROPIE SEMĂNATUL

(Urmare din pag. 1)

acestei probleme. Ne-am convins de acest lucru la cooperativele agricole din Victoria-Nădlac, Frumusești și alte.

Cu aceeași răspundere este privită și problema pregătirii tractoroanelor și celorlalte mașini agricole în vederea campaniei de însămînțări. Aproape 860 semănători SU-29 și 913 discuri au fost reparate. Se continuă reviziile la tractoarele și plugurile ce vor ar suprafețele eliberate de porumb, floarea soarelui, sfeclă de zahăr. Secțiile de mecanizare ce deservesc cooperativele agricole Sîntana, Tisa Nouă, Simionu Mic au terminat reparările și reviziile la semănătoarele SU-29. Campania de recoltare a grîului, mai dificilă față de alți ani, a înțiazat terminarea reparărilor la secțiile de mecanizare Mureșul-Nădlac, Victoria-Nădlac și Frumusești care mai au încă de lucru cu semănătoarele. Pentru ca toate, din prima zi a campaniei, să poată fi utilizate, mecanizatorii au hotărît ca nefamilistii și în primul rînd tinerii să rămîna după program două ore pînă la încheierea reparărilor.

Celelalte condiții fiind asigurate rămîne în discuție elementul

AU ÎNDEPLINIT PLANUL CINCINAL

INDUSTRIA ORAȘULUI FAGĂRAȘ a realizat prevederile planului cincinal la producția globală.

Față de anul 1965, industria FAGĂRAȘULUI a marcat o creștere de 72 la sută. Un procent de 80 la sută din sporul de producție a fost obținut pe seama creșterii productivității muncii.

Cele mai bune rezultate au fost obținute de Combinatul chimic, care a îndeplinit planul cincinal la îngrășăminte în numai patru ani și opt luni. Pe întreaga industrie a orașului se prevede realizarea unei producții suplimentare în valoare de 340 milioane lei.

INTREPRINDEREA MI-NIERA DIN DOBREȘTI, principala furnizore de materii prime a Uzinei de aluminiu din Oradea, este cea de-a 20-a unitate industrială din județul Bihor care și-a realizat, la începutul acestei săptămîni, sarcinile planului cincinal. Potrivit calculului, pînă la sfîrșitul anului întreprinderea va livra peste sarcinile de plan circa 108.000 tone bauxită concasată. Succesul amintit se datorește faptului că productivitatea muncii a crescut în acest timp cu 21,4 la sută. (Agerpres)

La Uzina de mașini electrice-București.

ARTA MODERNĂ NU POSTULEAZĂ RUPEREA DE REALITATE

— Cum vedeți prezența figurii umane în arta plastică?

— Finalitatea unei opere de artă care conține figura umană poate fi aceeași cu o altă operă din care imaginea omului lipsește. Indiferent de drumul ales de artist, esențială condiție este calitatea cu care își comunică, își transmite mesajul. Calitatea mesajului conferă lucrării caracterul de adevărată operă de artă. Și dacă această operă descrie omul din exterior — prin relații mai mult ori mai puțin formale — sau din interior — ca reacții afective — important este transmiterea artistică a ideii.

Toate operele marilor maeștri conțin diferite elemente, din care noi reținem ideile lor artistice. Artă modernă poate fi o artă profund contemporană, ea nu postulează ruperea de realitate. Ea poate reprezenta perfect starea de spirit a omului modern. Umanismul nu este doar al artiștilor și al celui care o privește? Iată, de exemplu, creația a doi artiști moderni: Mondrian, cu o tematică foarte clară, tinde către un echilibru armonios, izbutindu-se să reordoneze imaginile într-o liniște a pașii pe care la Mondrian, culorile și formele sint explozii ale lucrurilor de a trăi și visa, o fericire aproape zgomotoasă. Operele celor doi pictori sint umane dar nu numai prin apariția unor imagini analoge formelor omenești; ce poate caracteriza mai profund, năzuința specifică umană a echilibrului acestuia dintre liniștea calmă și bucuria vieții? Muzicalitatea picturii lui Kandinsky, sinceritatea operei lui Klee, expresivitatea formelor lui Tucelescu reprezintă alte coordonate umane ale artei moderne, pentru a aminti doar câteva dintre ele. Forma? Forma n-a dispărut; ea poate reveni oriunde în prim-planul operei de artă, asimilând tot ceea ce au obținut perioadele anterioare. Astfel îmbogățită, forma se va înnoi pînă la a nu o recunoaște și va deveni intimă secolului său.

De fapt, întreaga istorie de artă prezintă reluări ciclice, pe trepte superioare, ale ideilor și mai ales ale imaginilor.

— Aceasta ar însemna că inventarul formelor plastice este oarecum redus?

— Nu este vorba de un reper-toriu redus de forme, ci de interfe-rențele pur umane ale creatorilor de artă. Oricît de larg ar fi orizontul artistic, totdeauna o epocă va impune, într-un fel sau altul, punerea în discuție plastică a idealurilor, sentimentelor și dorințelor noastre. A înnoi înseamnă de cele mai multe ori a transforma. Forma va ajunge să poată deține și exprima victoriile creatorului, le-gate intim de cele ale societății în care acesta se dezvoltă. Ea va rămîne legată de trecutul artistic din care s-a format artistul, originală pentru că îl reprezintă și aptă de a exprima caracterul, natura epocii care i-a dat naștere.

La fel ca și formele plastice, mijloacele tehnice tind să devină infinite. Dacă pentru noi sint teoretic infinite (în marea majoritate a cazurilor se lucrează și astăzi în tehnicile, sau cu mașinile artistice proprii Renașterii), pentru cei care vor vor urma însă ele vor fi practic nelimitate. În afară, deci, de noi concepții, iată forme noi și noi modalități tehnice. — Noile materiale ar putea să

excludă forma umană din interiorul imaginii plastice?

— Ele vor corespunde concepțiilor artistice și implicit formelor plastice. Eu nu pot să cred că omul va fi exclus ca imagine din

elementelor. Există bineînțeles și pericolul uniformizării gustului public, dar la o educație sensibil egală alegerea unei opere va deveni o problemă personală, ceea ce exclude uniformizarea.

OMUL în arta plastică contemporană

Interviu cu pictorul GHEORGHE ȘARU

cadru operei de artă, deoarece artistul pornește de la realitate. O explorează, o cunoaște, o descrie. Este permanent termenul care va raporta și după care își va modela propria sa realitate, cea interioară de unde provine înțelegerea creatorului. Sondind o existență individuală, artistul se va însopta ca experiență la imagini existente obiective, tocmai pentru a-și întări certitudinile. În acest fel el se exprimă pe sine sub imperiul cunoașterii și concordanței cu realitatea careia îi aparține ca individ social. Ciclul acesta se referă la generații întregi de artiști dar poate corespunde la fel de bine unui singur creator. Așa s-ar putea explica schimbările de manieră, sau chiar de viziune, din operele unor mari artiști moderni. Față de artistul secolului XVIII sau XIX, care se așeza în fața modelului fără o pregătire deosebită și realiza imagini cît mai fidele, artistul secolului nostru trebuie să fie un om de cultură, avizat în toate domeniile vieții spirituale, de la literatură, la muzică, de la estetică la cercetările spațiale. El este mult mai puternic implantat în epoca sa — firește, discutăm în linii generale — decît era artistul secolelor anterioare, și drumul său va fi mai dificil.

Fenomenul acesta nu ar putea altera, print-o luciditate excesivă, spontaneitatea operei?

Nicidec! Pictura nu va fi o artă „rece”. M-am referit deja la Mondrian, la calmul și odihna pe care le-a obținut, prin raportul dintre linii și culori. Cea mai mare cucerire a constituit-o cred, eliberarea artistului de sub imperiul intuiției. Opera se instaurează într-un domeniu conștient, intenționat, domeniu spiritual, pe care artistul îl creează pentru toți oamenii înțeleși ca public. Tocmai de aceea pictura contemporană poate și chiar transmite idei.

— Considerați că publicul este capabil să recepteze perfect intențiile artei moderne?

— Față de alte secole, opera de artă are acum imense posibilități de circulație. Chiar dacă ea nu aparține unui muzeu — și deci nu este vizionată zilnic — reproducerea, gravurile, cataloagele, filmul și chiar televiziunea, toate acestea o fac să pătrundă în cele mai diferite medii, indiferent de distanțe. În trecut fie spus, acesta este încă un motiv, cel mai de seamă de a nu dezamăgi publicul (tot mai larg, prin meandru, pierzilitate și „mimetism”). Dacă mai discutăm încă despre diferitele categorii ale publicului în cutremururile noastre, adresându-ne Publicului. Deocamdată cei care gustă arta au o educație estetică diferită, circulația operei de artă, chiar sub forma reproducțiilor, va facilita însă unificarea

— Dacă publicul se poate impune, prin judecata sa de valoare, asupra operei, poate el determina și drumul creației unui artist?

— Artistul n-a creat niciodată doar pentru sine, el are nevoie de adieziunea publică fără de care nu-și poate argumenta, pur și simplu, existența. În acest sens, este clar că publicul determină drumul creației unui artist. Fierste că el nu se poate anexa, ca personalitate creatoare, oricăru succes facil ori concesiv.

Artistul trebuie să depună permanente eforturi pentru a câștiga publicul, deschizându-i perspectiva unui adevărat participant.

MIRCEA ILIESCU

Locul pe care-l ocupă anticariatul în viața cărților este, din ce în ce mai mult, confundat cu cel al cimitirului de automobile temporare. Amatori de volume rare caută zădărnici în rafturile anticariatelor cartea prețioasă pe care nu o au încă și asta pentru că teancurile de cărți, ce împropătează săptămînal zestrea acestor „întreprinderi (de stat) care vechi”, definiția din Dictionarul limbii române moderne, 1958, nu conțin decât rare ori surprize plăcute pentru ei. Evident, primul lucru vădit cu bună știință, în această situație, este chiar rațiunea de-a fi a anticariatelor, căci literatura care se odihnește în rafturile acestora, este astăzi, în bună măsură, aceea intrată în librării nu cu mult timp înainte. Afirmînd acest lucru, nu uităm că menirea anticariatului modern poate fi una mai „complexă” decît aceea din secolul trecut, numai că situația nu ni se pare a fi aceasta, ci mai degrabă considerăm că ne găsim în fața alterării vădite a înțeleșului unei noțiuni. Anticariatul nu poate fi transformat într-un azil, în care să-și petreacă prematura îmbătrînire niște pagini care n-au rezistat examenului lecturii, examenului critic, el trebuie să fie un agent al păstrării în circulație a volumelor deosebite, care se expun rapid din librării. O carte care zace ani de zile în rafturile anticariatului și-a făcut un același stagiu și în librării. De ce trebuie să mai ajungă la anticariat?

— Pe de altă parte, ca orice întreprindere de stat, anticariatul trebuie să îndeplinească un plan. Ne întrebăm cum poate fi înde-

plinit, dacă aceste unități achiziționează la nesfîrșit volume, care n-au trezit interesul cititorilor, sau care cumpărate din librării astăzi, sint oferite anticariatului peste câteva zile. Achiziționarea cărților pare că se face la întimplare, anticariatelor cumpărînd volume, care nu vor putea fi vîndute într-un termen convenabil. În acest caz se

cumpărătorii? Tînd oare anticariatelor să devină depozite, refuzînd pentru cărțile eguate, oferindu-le acestora o „a doua viață” la fel de falsă ca și prima? În felul acesta anticariatelor prelungesc greșelile editoriale, constituindu-se într-o cerigă a unui lanț al slăbiciunilor.

Cît privește celălalt aspect al procesului de repunere în circulație a cărților — vînderea — el se desfășoară la fel de întîmplător ca și achiziționarea. În anticariatul nr. 4 de exemplu — sint recomandate cărțile „Aventura” și „Enigma”, volume care și-au sint solicitate. (S-ar părea că îndeplinirea planului anticariatelor, este în bună măsură asigurată de aceste colecții). Despre celelalte cărți care tîcesc peștii anticariatului nici o vorbă, nici o indicație. Ba mai mult, într-una din zile vînzătoare solicita părerea unui tînar cumpărător despre niște cărți din fața sa! Ca în toate mesele și aici este necesară o mini-mă vocație, sau dacă ea nu există, un efort pentru suplinirea unor date care lipsesc. În lipsa unui spirit „negustoresc”, anticariatelor pot deveni, grație celor care le deservesc, cimitire de hîrtie. Numai revizuirea criteriilor (cel puțin cînd) pe baza cărora se achiziționează cărțile, numai depistarea și îndrumarea (specializarea) unor oameni, care vor să îndeplinească nobila misiune de însoțire (pentru o vreme) a deștinelor unor cărți, pot duce la reînnoirea în drepturi și obligații a anticariatelor.

— Dacă publicul se poate impune, prin judecata sa de valoare, asupra operei, poate el determina și drumul creației unui artist? — Artistul n-a creat niciodată doar pentru sine, el are nevoie de adieziunea publică fără de care nu-și poate argumenta, pur și simplu, existența. În acest sens, este clar că publicul determină drumul creației unui artist. Fierste că el nu se poate anexa, ca personalitate creatoare, oricăru succes facil ori concesiv. Artistul trebuie să depună permanente eforturi pentru a câștiga publicul, deschizându-i perspectiva unui adevărat participant.

DORIN TUDORAN

LA CHEMAREA CLOPOTELULUI A RĂSPUNS UN SFERT DIN POPULAȚIA ȚĂRII!

(Urmare din pag. 1)

tuit din bugetul statului peste un miliard lei. A fost folosit pentru construirea a încă 3.200 săli de clasă, pentru adăugarea a încă 6.900 locuri în internate, pentru modernizarea laboratoarelor și locurilor de practică, pentru editarea celor peste 1.000 de titluri de manuale în tirajul record de 15 milioane exemplare. De ieri, școlile au prins din nou viață. După festivitatea tradițională, după urările de succes și cuvintele de îndemn cuprinse în Salutul Comitetului Central al Partidului Comunist Român, Consiliul de Stat și Consiliul de Miniștri, elevii și-au reluat activitatea. Anul școlar a început în condițiile în care întregul nostru popor își folosește toate forțele pentru înfăptuirea cu succes a prevederilor ultimului an al cincinalului. Și se va continua în primele luni ale viitorului cincinal. Cei aflați pe băncile școlii nu rămîn în afara acestui efort colectiv: a învăța bine, a acumula tot ce-ți poate oferi școala în vederea pregătirii pentru muncă și viață — iată aportul generației actuale de elevi, iată îndurările pe care și le-au exprimat e-

levii la serbările de începere a cursurilor. „Știința tineretului” își alătură urările sale de succes adresate tuturor elevilor. Vom străbate, împreună cu ei, acest an-învățătură, consemnînd hărnicia cu care adună știință și cultură, deprinderi practice și însușiri de preț. Vom fi prezenți acolo unde sint prezenți elevii. La orele de curs. Și în cercurile științifice. La ședințele societăților școlare și la olimpiade. La dezbaterile inițiate de organizațiile U.T.C. și pe scena vieții culturale a școlii. Pe terenul de sport și în excursii. Vom îmbrăca haina de lucru cînd vor fi pe șantier, la muncă patriotică. Și vom accepta invitațiile la reuniunile lor și la serbări, acolo unde se distrează și se destind. Prima zi de școală a fost și prima zi de învățătură. O scurtă privire prin noile manuale, citirea clipe destinate chestiunilor de organizare a colectivului și apoi orele de clasă — dense, interesante, inedite. Nici o oră a celor 212 zile cîte însușmează anul școlar nu poate fi irosită. În toate școlile, copiii țării învață!

Acești în față un elev al clasei a XII-a. Cu o notă de umor el și-a imaginat astfel anul de învățătură care-l așteaptă. Dar n-a exagerat prea mult. Ultima clasă de liceu solicită eforturi, perseverență, o înțelegere matură a obligațiilor școlare. La finele anului, la examenul de bacalaureat, vor face proba tuturor acestor calități.

Un nou lăcaș de învățătură și-a deschis larg porțile primind sute de elevi. În acest an, pentru 163 de școli generale, s-au ridicat construcții noi și moderne. De asemenea s-au inaugurat 22 de licee de cultură generală, de artă și de specialitate, 11 școli profesionale, o școală de mașini și 2 școli de specializare postliceală.

Fotografii: O. PLECAN

Vocația sintezei

(Urmare din pag. 1)

Jezeau dintr-o nevoie imediată, locală în aparență, dar dovedindu-se apoi a fi fost o genială sintetizare a tuturor necesităților de dezvoltare a unei lumi întregi. Așa cum un om de geniu dă expresie unei simțiri, unei gândiri și unor aspirații colective, o mare cultură este aceea care reușește într-o etapă aumă din dezvoltarea umanității — cele mai fericite, în etape succesive — să dea expresia cea mai pregnantă, cea mai contagioasă, simțirii, aspirațiilor, întuițiilor și gândirilor încă nebufoase ale unei epoci întregi. Așa că aici trei exemple dintre cele mai izbitoare ale istoriei culturii europene: exemplul Italiei renascentiste, al Germaniei marii epoci clasice din a doua jumătate a secolului al XVIII-lea și prima a celui următor al lui Rusiei lui Gogol, Tolstoi, Dostoievski și Lenin. În fiecare caz constatăm că impetuozitatea în conștiința umanității, condiția de mare cultură, determinată pentru mersul înainte al civilizației aparent obscure, adică des-făsurîndu-se în tranșele unor culturi numai naționale. A fost nevoie ca lumea europeană să-și caute la sîrșitul evului mediu o nouă sinteză a „umaniului”, un nou „Weltanschauung”, în care rolul de model și stimulente să-l aibă antichitatea clasică, pentru ca poporul format sufletește în mijlocul vestigiilor Romei antice și aspirînd politic să se elibereze de condiția unui ev mediu de servitute, să învoască, într-o uluitoare explorare de genii, ceea ce s-a numit după aceea, „Renașterea”. A fost nevoie ca Europa națională să ia locul Europei monarhilor și feudalilor, iar cultura ei să caute în locul rațiunii universale farfurlii și seva tradițiilor populare și naționale,

pentru ca genul german să-și găsească adevăratul său climat de afirmare, ridicînd în constelația marilor valori ale lumii pe Leibniz și Kant, pe Herder, Goethe, Schiller, Hegel, Bach, Mozart și Beethoven. A fost nevoie ca civilizația burgheză să intre în faza ei de declin și contradicțiile orînduirii capitaliste să ceară depășirea unei structuri social-economice, dar și unei structuri morale, pentru ca genul dinamitar al marilor ruși, vocația lor pentru o umanitate întemeiată pe alte valori, să aducă pe prim planul culturii mondiale pe descendenții celor ce dăduseră „Cîntecul noștri lui Igor”. Culminația a mondialei prezente ruse de la sîrșitul secolului al XIX-lea și începutul celui de al XX-lea, genul lui Lenin și Revoluția din octombrie au deschis omenirii acel nou con istoric și moral pe care îl profesăruși Tolstoi, Dostoievski și Celhov.

Sîntem eu în drept să ne întrebăm dacă ultimele decenii ale secolului nostru și secolul XXI vor cunoaște o prestigioasă prezență românească? Sînt oameni care la această răspund prînd harta, dar Renașterea italiană a fost opera citorva urași, iar Grecia antică, a „polis”-urilor de pe malurile Mediteranei. Ceea ce contează este sincronia structurilor, și ceea ce trebuie să ne întrebăm este dacă există în specificul genului nostru național în tradiția noastră culturală proprie, așa cum s-a încheat în secole de înaintare dramatică pîntre vicisitudinile istoriei, trăsături și valori de care spiritul epocii are nevoie spre a se autodefini și pentru a cu o mrea contemporană să-și faurească, în nou echilibrul moral, o nouă rațiune de a trăi. Nu ne întrebăm dacă fibra noastră intelectuală are fibra de a rezista la presiunea unei problematici universale, căci o cultură care a născut pe Cantemir, pe Hașdeu, pe Eminescu, pe Saloveanu, pe Iorga, pe Brăncuși, pe Eneșcu, nu mai poate fi chestionată decît pozitiv în această problemă.

Am încercat, deunazi, într-un articol din „Contemporanul” republicat în cartușia România — pămînt de civilizate și sinteză, să desprind cîteva trăsături specifice ale culturii noastre ca premise pentru ceea ce numeam Mesajul culturii românești. Aș vrea să adaug acum vocația sintezei, vocația abordării totalității fenomenelor vieții și realității, refuzul specializării în sensul în care a evoluat ea de la Renașterea. Nu este vorba de o dilematism care nu ajunge a orea nimic temeinic și nici de condiții specifice unei culturi înapoiate. În care un om trebuie să facă de toate. Iorga a scris poezie în timpul lui Eminescu și Călinescu într-al lui Blaga și Arghezi, fără să fi nutrit vreunul iluzia că vor ajunge pe acești titani. Varietatea de genuri în care s-au manifestat consecvent toți marii creatori români, de la Neogoe Basarab la G. Călinescu, este expresia unei vocații a totalității, unei dorințe de a prinde pe retina spiritului lor întregul fenomen al existenței umane, de a se afirma plenar. Și nu o dată au reușit. Căci cine poate contesta faptul că autorul Istoriei ieroglifice și al Istoriei imperiului otoman sint la fel de valoroși, sau că Bietul Ioanide și Scribul negru reprezintă un pandant demn la Istoria literaturii române de la origini pînă în prezent? Toată existența de istorie a lui N. Iorga a fost înconunată prin grandioasa lui concepție a unei umanități văzută ca un întreg solidar, responsabil de destinul și viitorul ei. În 1926 sau în 1940 această viziune era încă operă de pionierat. Astăzi însă, cînd ne străduim în temeiul noi, opera lui Iorga devine o valoare de semnificație și va deveni una de înfluență mondială cînd, nu numai în măsura în care o vor căli străinii, ci în primul rînd în măsura în care va fecunda gîndirea și ambiția umarilor săi de aici.

Trăim o epocă de cîntări a unei noi și mari sinteze. Epoca cere sinteza, firește, fireștea unei jumătăți de veac a ivit elementele unei lumi noi, care se zămislise din încordarea triburilor. Ei bine, am putea afirma fără nici o rețineră că în această lume nouă, în temelile ei au început deja să intre valori românești. Căci nu întîmplător amurgul machavelismului politic al epocii moderne se petrece sub semnul unei emoționante rezonanțe a cuvîntului nostru în lumina: aceeași doctrină a echității și moralei în relațiile dintre oameni și națiuni și-a găsit expresie, cu o înmățate de milenii în urmă, în memoritoarea onoare a etnonimului de la Arges. Dacă ne plîmăm marilor dezbateri politice ale secolului prezenta românească este deia o realitate, și numele culturii române este chiar pe buzele celor care nu știu încă pe unde se află situația geografică patria ideilor și gesturilor de răsunet și respect mondial, însumînd că am fost deia angajați într-o evoluție ce depinde de noi și o extindem în alte sectoare. (Aceasta cu apt mai mult cu apt, chiar în cursul acestor cîntări) manifestări internaționale de mare prestigiu științific și artistic au loc aici la București. Într-o omenie care înlocuiește specializarea modernă cu interdisciplinarea, care cultivă cu pasiune perspectiva universală asupra evoluției umanității, fără a reuși încă o optică adecvată, sintom încredințării și sperăm că genul și vocația sintezei, propria culturii române, își vor găsi și în viitor, expresii majore.

Mariana Ivan este cea mai tînără profesoară de fizică a Școlii generale nr. 194 din Capitală. Absolventă de anul acesta a Universității, Mariana Ivan și-a început de ieri munca la catedră. O dată cu ea, 6.187 absolvenți ai institutelor de învățămînt superior — promoția 1970 — au intrat în rândurile corpului nostru profesoral.

„RAPSOADI ÎN VECHIUL BURG”

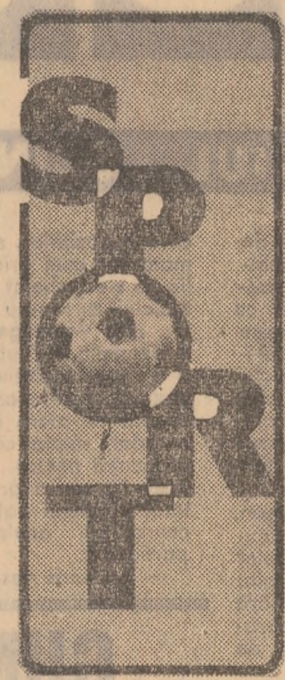
Ieri la Sibiu am asistat, pe lîngă tradiționala manifestare legată de deschiderea noului an școlar, la nașterea unei noi tradiții. Despre ce este vorba? De reușă carnavalurilor școlare inaugurează debutul marilor și micilor artiști. De astă dată însă, aici, la Sibiu, prin inițiativa, deosebit de laudabilă, a comitetului municipal U.T.C. ordinea priorității a acțiunilor carnavalului a fost inaugurarea noului an școlar și sub auspiciile unei manifestări populare de mare amploare. Decorului specific zilei de 16 septembrie s-a adăugat, la Sibiu, nota particulară, deosebit de festivă, încă de dimineață, alături de marile panouri, nenumărați „fluturări” lansau din plîscele unui elicopter deasupra orașului, a invitat populația Sibiului la spectacolul înedit al carnavalului „Rapsodii în vechiul burg”. La orele 18, aproximativ 400 de elevi, beneficiind de pitorești costume de epocă din gîrdușeria Teatrului de stat, au alcătuit, în fața Liceului „Octavian Goga”, alaiul carnavalului. Crepusculul inserării a fost topt în săgețile acestor de tîrie cu care alaiul, în alemașajile unei mari multimi și sub privirile severe ale juriului (care s-a alege pe acei elevi care s-au consumat cei mai inspirați a purces spre curtea Liceului „Gheorghe Lazăr” unde trompetii și castelul lui Iulius Avram, Beșoniu actor la Teatrul de Stat) au urat oaspeților tradițional bun venit. După câteva cîntece interpretate de corul „Madrigal” al Liceului de muzică, un Arlecchin și o Colombina (elevii Ilie Rotaru și respectiv Carmen Virban) au deschis un bogat program artistic.

V. TIMIȘANU

O delegație a Marii Adunări Naționale a plecat la Sofia

Marti dimineata, a plecat la Sofia o delegație a Marii Adunări Naționale a Republicii Socialiste România...

rector general al Combinatului textil din Timisoara, si Andrei Bartha, presedintele cooperativelor agricole de productie din comuna Uriu, judetul Bistrita-Nasaud...

FOTBAL

Ora confruntărilor de prestigiu

Azi, primul „tur de manivelă”, în cupele europene. Potrivit formațiilor românești sint chemate să-și apere șansele în confruntări de prestigiu: U.T.A., în compania echipei olandeze, Feijenoord, campion european...

Ulterior, avionul TAROM a efectuat cursa regulată spre București. Cu pasageri îmbarcați la Praga și Budapesta.

Organele de stat românești au luat măsurile corespunzătoare pentru desfășurarea zborurilor, atât pe liniile interne, cât și pe rutele internaționale, în cele mai bune condiții de siguranță.

Cronica U.T.C.

Marti după-amiază s-a înnoptat în Capitală, venind de la Budapesta, toraxul Viorel Vișureanu, șeful comisiei tineret sătesc al C.C. al U.T.C., care a participat la constituirea cadrelor de conducere cu probleme agrare ale organizațiilor de tineret din „mele țări socialiste.”

AGENDĂ

Marti dimineata, a plecat spre Mexic Alexandru Sobaru, presedintele Oficiului National de Turism, pentru a participa la adunarea extraordinară a Uniunii Internaționale a Organismelor Oficiale pentru Turism...

La Stațiunea centrală de cercetări pentru combaterea eroziunii solului din comuna Rieni, judetul Vaslui, au avut loc marți lucrările. Constituții pe țară a specialiștilor în domeniul combaterii eroziunii solului.

Debut cu dreptul la Șantierul naval din Constanța

Primul cargou românesc construit la Șantierul naval din Constanța și-a trecut cu succes probele la mare. Toate instalațiile, supuse unor examene minuțioase și exigente în prezența reprezentanților proiectanților și constructorilor...

Noul tip de cargou, cu o capacitate de 1.920 t.d.w., a fost proiectat în întregime de specialiști români și dispune de dotări tehnice la nivelul cerințelor actuale. El este destinat transportării cereștelor — dar este pregătit și pentru înmagazinarea oricăror fel de mărfuri. Dispune de un motor de 1.980 C.P., capabil să dezvolte o viteză de navigație de 12 noduri, are o linie modernă, cu blocul de comandă la pupă. Instalațiile sale de navigație se caracterizează printr-un înalt grad de automatizare...

Excursioniști în Delta Dunării

Foto: O. Plecan

Există, desigur, câteva șanse mari de întrebare, care captează în momentul de față interesul oamenilor de știință. Ele tin de mai multe domenii. Voi începe cu ASTROFIZICĂ — teritoriul științific unde, după părerea mea, în secolul nostru și mai ales în ultimii 40 de ani s-au făcut cele mai interesante cercetări, cu rezultate remarcabile. Se știe că în primele faze ale civilizației omenirii credeau că Pământul este un disc mare și plat, ce plutește pe suprafața Oceanului Lumii, care-l înconjoară, și că sub acest disc se află un număr de ape, nespuse de adâncă, iar deasupra lui — reședința zeilor, cerul, cu soarele, luna și stelele lui. Era poate un răspuns bun pentru perioada aceea, dar mai tirziu oamenii au început să-și pună mai multe întrebări referitoare la originea, structura și dimensiunile universului, iar zeii au început să dispară încet-încet. Multe valori de tăină au fost ridicate de pe fața macrocosmosului, însă sîrul întrebărilor nu s-a sfîrșit nici acum. În zilele noastre revine cu insistență întrebarea: Universul rămîne fix ca dimensiuni, sau se modifică o dată cu scurgerea timpului? În această privință există, la ora actuală, două teorii. Prima — teoria stabilității — vă spune prin însăși numele ei care este concepția celor ce o susțin.

Cealaltă teorie („big-bang”) lasă un indice de incertitudine grandioasă: Universul își schimbă totuși dimensiunile, pulsează (suferă o extindere în timp, după care urmează o contracție și așa mai departe) dar perioada creșterii și descreșterii presupuse sale raze este extrem de mare. Desigur, aceasta e o problemă de observare și lucrul este de la sine înțeles: fenomenele și produsele cosmice, în virtutea caracterelor lor uriaș și complex, nu pot fi reproduse în nici un fel de laborator. Verificarea acestor două teorii și a faptelor experimentale legate de ele, este, poate, una dintre cele mai importante probleme ale fizicii. Stelele neutronice și quasarii, de care observatoarele astronomice au detectat semnale, vor ajuta, probabil, la rezolvarea acestei dileme. — După ce știu, un al semn de întrebare ridică structura universului. Spectroscopia a stabilit că liniile de emisie din spectrele luminii ce vine de la stele sînt asemenea celor date de elemente chimice de pe Pământ. Zeci de mii de stele au fost studiate astfel și concluzia a rămas aceeași: structura materiei este identică în tot universul cunoscut de om. Și totuși, în laboratoarele noastre se constată că fiecarei gen de particulă elementară îi corespunde, în general, o altă particulă elementară, de aceeași masă (eventual de sarcină opusă), o antiparticulă. Se poate presupune, în concluzie, că undeva, extrem

lumină înconjurat de tenebre”. Tenebre există nu numai în macrocosmos ci și în microcosmos. PARTICULELE FLEMEN-TARE — iată al doilea subiect de cercetare pasionant și încă misterios. De ce avem atât de multe particule elementare? De ce avem anume aceste particule și nu altele? Cite particule trebuie să fie? Sînt întrebări la care trebuie să răspundă o nouă teorie fizică, capabilă să exprime

— Vă referiți, desigur, la problema mult controversată a existenței quark-ului, adică a citorva particule elementare, care prin combinații între ele sînt născute la celelalte. Cea mai evidentă probă a validității ipotezei ar fi însăși obținerea quark-ului. Or, decăndată, nu există această probă. S-ar putea să apară la energia extrem de mari, neobținute încă în laborator. Se caută, de asemenea, quark în

— Există desigur, câteva probleme mult controversate a existenței quark-ului, adică a citorva particule elementare, care prin combinații între ele sînt născute la celelalte. Cea mai evidentă probă a validității ipotezei ar fi însăși obținerea quark-ului. Or, decăndată, nu există această probă. S-ar putea să apară la energia extrem de mari, neobținute încă în laborator. Se caută, de asemenea, quark în

„UNDE VEI GĂSI CUVÎNTUL...?”

Dumitriu II într-un disputat duel cu „veteranul” Raksı

Foto: V. PAVEL

Vă informăm despre loturile reprezentative

Astăzi: ECHIPA OLIMPICĂ

O discuție cu Valentin Stănescu este întotdeauna plăcută, interesantă, încă și Timiș este, după Teacă, cel mai vorbulibul antrenor. Un dialog cu el se transformă, de cele mai multe ori — cum remarca cineva — într-un veritabil monolog. Așa cum s-a și întâmplat zilele trecute, cînd timp de vreo 15 minute, într-un birou al federației, n-a mai dat nimănu răgaz să scoată un cuvînt.

ne faceți un pronostic: vom merge în '72 la München? De fel, nu-mi place să mă lansez în declarații, dar cred că vom câștiga seria preliminară, indiferent de cine vom cădea. Am la dispoziție jucători buni, cu experiența meciurilor internaționale, aurolați de frumoasa comportare pe care au avut-o, în primăvară, în turneele interprim în Mexic și El Salvador. La ce dată este prevăzută prima acțiune a lotului și ce jucătorii sunt în atenția dumneavoastră? — Loturile A, Olimpic și de tineret vor avea acțiuni „cuplete”, la aceeași dată calendaristică, pentru a limita cât mai mult cu puțință descompunerile loturilor formațiilor de club. Așadar, olimpicii se vor întâlni pe 21 septembrie, la București, pentru antrenamente și un joc-scoală, care se va disputa pe 23 septembrie în compania unei divizionare A din Bulgaria, în deschideră, la meciul dintre lotul A și echipa Admira Viena.

Ce-și face omul cu mina lui... N-am avut de lucru și l-am aștat pe colegii și prietenii de la Radio asupra com-petiei noastre juventiste și-cum, uite, vor să-mi ia plina. Craiunii nu numai că ne anunță operativ toate rezultatele, dar mai și comentează întâmplările trăite de mine, iar seful și regizorul lor s-a apucat acum să-mi facă și surpriza de a întocmi clasamentul știind ce slăbiciuni am, m-a anunțat prin unde că Universitatea Cluj s-a instalat pe locul I și în clasamentul „mare” și la tineret. Dacă mîi mai anunța, tot la ora aceea, că și „Sportul studentesc” trecuse în frunte iar „Pol” Timișoara își consolidase poziția de lider — m-a ră dat gata de tot. Miine, poimîne n-o să mă mir dacă — cine știe? — voi auzia la radio și transmisii în direct de la partidele de tineret! Dacă la serviciile radioului mai adăugăm și serviciul pe care-l face revista „Fotbal” miercuri de miercuri, dacă mai adăugăm și apariția unor imagini fotografice cu juventuții la panoul așezat de clubul Progresul în stația de la Cîșmigiu a televizorului Juca fundas central și mi-a plăcut alt de mult înclt l-am comparat cu Dan Coe, prezidenții o carieră de fel de fel de frumoasă ca a lui Dan Coe. L-am revăzut, apoi, tot în formația antrenorului Cristescu, jucînd înaintas central impresionînd la fel de mult și înscind goul victorios împotriva unei apărări betonate. În anul următor a fost împrumutat la Dunărea Giurgiuși, unde și acum s-a înapoiat la vatra părintească. Cu doua dimincii în urmă a reapărut în aceeași echipă de tineret a giuleștenilor — de data aceasta ca mijlocas dreapta! — și a fost cel mai bun de pe teren în partida cu studenții clujești. Eram curios să știu cum va juca la Ploiești și l-am rugat pe prietenul Gheghe Nicolae să-l urmărească. Gheghe (noi știm cit de exigent este criticarul „Sportului”) a fost încîntat de minzul nostru: „Pe o cădătură sufocantă care-mi amintea de Gurdalajara, „5”-ul tău a jucat magistral. Era gar-bit serios, stă bine pe picioare, știe să de-sepedeze corect și sigur, pasează excelent. Antrenorul Cristescu zice că, în echipă, nu poate juca la fel de bine pe vreo cinci posturi!” — Dacă nu l-ați văzut încă pe Badea, stimăți cititori, mergeți duminică și urmăriți-l în meciul cu copiii lui Nelu Tătaru. Nu veți regreta timpul pierdut și nici năncin-tați ca și noi de jocul lui Badea și, tot ca și noi, vă veți mira de ce de antrenorii Rapidului întirzie încă să-l arunce pe Badea în arena cu lei. Îndecif-ferent pe ce post... afară de por-tar. Din o sută de nume adunate în aceste rînduri de tipar am ales cum spunea unul. Data viitoare vom alege altul și apoi încă unul și încă unul și așa mai departe. Vom încerca să le demonstrăm, prezentînd aceste talente cărora trebuie să le deschidem larg porțile consacra-tei F.R.F. intenționază să le pună în discuția sediței din 21 septembrie a Comitetului fed-eral sînt inspirate și necesare. Este vorba de câteva proiecte de măsuri care să de-termine echipele să-și promoveze cadrele din păpînărie proprie (taxe de transferări, pre-mii pentru promovări), să ajute cluburile să cîștige mai mult (de la „Pronosport”, în tur-neele în străinătate), să determine formațiile de „B” să trimită în „A” cei puțin câte un talent pe-sau chiar de alte instituții. Or, acestea nu întotdeauna manifestă față de fotbal sollicitu-dinea necesară Doctorul Tomescu, de exem-plu, părintele prestigios al fotbalistilor nos-tri, ni se plîngeau deunăz că, desti s-au făcut multe promisiuni, nici pînă azi n-a-fost amenajat un dispensar sau un sta-tionar special în care să fie tratați sau operați fotbalisții — care astăzi, cînd au nevoie, se perindă de la un spital la altul. În schimb, zic eu, cheitum nu știu cit și înființăm un muzeu al sportului... ca să ne lăudăm cu cite medalii am cucerit. Și nici măcar pe acesta nu-l așezăm mai în față, ci îl ducem tocmă la Stadionul „23 August”, sub tribuna oficială! Să nu-l poată vedea decît mamele care-sî plîmbă pruncii în cărît prin curtea stadionului cit îi zălucea de mare. Că așa se lucrează cîteodată prin strada Vasile Conta.

JUVEN- TIȘTII

— Există desigur, câteva probleme mult controversate a existenței quark-ului, adică a citorva particule elementare, care prin combinații între ele sînt născute la celelalte. Cea mai evidentă probă a validității ipotezei ar fi însăși obținerea quark-ului. Or, decăndată, nu există această probă. S-ar putea să apară la energia extrem de mari, neobținute încă în laborator. Se caută, de asemenea, quark în

— Există desigur, câteva probleme mult controversate a existenței quark-ului, adică a citorva particule elementare, care prin combinații între ele sînt născute la celelalte. Cea mai evidentă probă a validității ipotezei ar fi însăși obținerea quark-ului. Or, decăndată, nu există această probă. S-ar putea să apară la energia extrem de mari, neobținute încă în laborator. Se caută, de asemenea, quark în

G. MITROI

— Există desigur, câteva probleme mult controversate a existenței quark-ului, adică a citorva particule elementare, care prin combinații între ele sînt născute la celelalte. Cea mai evidentă probă a validității ipotezei ar fi însăși obținerea quark-ului. Or, decăndată, nu există această probă. S-ar putea să apară la energia extrem de mari, neobținute încă în laborator. Se caută, de asemenea, quark în

DUMITRU VIȘAN

DEBUT VICTORIOS ÎN MON-DIALELE DE VOLEI FEMININ

— Există desigur, câteva probleme mult controversate a existenței quark-ului, adică a citorva particule elementare, care prin combinații între ele sînt născute la celelalte. Cea mai evidentă probă a validității ipotezei ar fi însăși obținerea quark-ului. Or, decăndată, nu există această probă. S-ar putea să apară la energia extrem de mari, neobținute încă în laborator. Se caută, de asemenea, quark în

— Există desigur, câteva probleme mult controversate a existenței quark-ului, adică a citorva particule elementare, care prin combinații între ele sînt născute la celelalte. Cea mai evidentă probă a validității ipotezei ar fi însăși obținerea quark-ului. Or, decăndată, nu există această probă. S-ar putea să apară la energia extrem de mari, neobținute încă în laborator. Se caută, de asemenea, quark în

— Există desigur, câteva probleme mult controversate a existenței quark-ului, adică a citorva particule elementare, care prin combinații între ele sînt născute la celelalte. Cea mai evidentă probă a validității ipotezei ar fi însăși obținerea quark-ului. Or, decăndată, nu există această probă. S-ar putea să apară la energia extrem de mari, neobținute încă în laborator. Se caută, de asemenea, quark în

